

21. Uo. 46. o.

22. Weber elképzeléséről sokáig mindenki azt gondolta, amit Theodore Abel fogalmazott meg híres – és hosszú időn át a weberi „megértés”-fogalom standard interpretációjának tekintett – THE OPERATION CALLED VERSTEHEN című cikkében (in: *American Journal of*

Sociology, 54. [1948] 211–218. o.): hogy tudni illik Weber a „megértés” fogalmával valamiféle mentális intuícióra, empátiára, belehelyezkedésre, szóval mindenképpen valamilyen szubjektív, tudományosan nem elfogadható eljárásra utal.

Csengery Kristóf

KŐ-VÖLGY

Ég-föld között, szélesre tárva
szárnyát, egy nagy madár
feszül a szélnek. Mintha állna.
De nem is „mintha”. Áll.

Míg az áramló semmi sodra
meg az ellenkezés
birkózik, rátalál a pontra,
ahol ő győzhet, és

mint egy élő, de öntudatlan
vessző a *lázadó*
ó-ján, lebeghet, míg az alkonyatban
a gravitáció

egy percre félrefordul. Itt lent,
rímként a fenti kék
árra, zöld ár borít be mindent:
hullámzik a vidék

a suhogó kalászos, combig érő
öleléstől, amely
mintha körülfontá a lépő
lábát, ne menjen el.

Kakukkfűvel telik a zsákunk,
asztalt terít a föld.
Most: most biztos, hogy kívül állunk
a rossz jellel jelölt

körön. Ide halál elérhet,
de értelmetlenül
nem pusztulhatsz el itt, ha érted,
aki ott fönt repül

vagy áll, a helyzetében hordva titkot,
melyet fölfognia
nem adatik: összeszorított
csőre közt önmaga.

Nem menni vissza, itt maradni
lassabban lüktető
pulzust tanulva, s elfogadni
a táguló idő

meghívását?... Milyen kezekkel
formálna át? A fű,
a föld, az este és a reggel
rendeltetészerű

élet elvét sugallná szólan,
de legfőképpen és
mindennél kézzelfoghatóbban,
hogyan *van* rendeltetés,

mely a forgó Egészből, bármi
jöjjön, kihullani
nem enged, s lélekként kiválni
annak segít, ami

fény sárral, sár fénnel keverve.
Szelíden ingana
lét-nemlét közt a mérleg nyelve:
soha, mindig, soha.